

मलाखी ग्रंथ

लेखक : मलाखी संदेष्टा

काळ : ख्रिस्त पूर्व 450 - 430.

मलाखी ग्रंथ हा जुन्या करारातील शेवटचा संदेष्ट्याचा ग्रंथ आहे. त्यात परमेश्वराचे लोकांवरील प्रेम, याजकांवरील खडसावणी, बेइमानीबद्दलची चेतावणी, दशमांशाचे महत्त्व, आणि शेवटी येणाऱ्या “परमेश्वराच्या दिवसाची” घोषणा आहे. हा ग्रंथ अत्यंत प्रभावी शब्दांत लोकांना जागृत करतो आणि त्यांना पश्चात्ताप व निष्ठेच्या मार्गावर परत बोलावतो.

मलाखी ग्रंथाची सुरुवात परमेश्वराच्या याकोबावरील प्रेमाने होते. परमेश्वर म्हणतो की त्याने याकोबावर प्रीती केली पण एसावाचा द्वेष केला. याचा अर्थ असा की देवाने निवडलेल्या लोकांवर विशेष कृपा केली आहे. अदोम राष्ट्र स्वतःला पुन्हा उभारण्याचा प्रयत्न करेल, पण परमेश्वर त्यांना दुष्टतेचा प्रदेश ठरवेल. येथे देवाचे सार्वभौमत्व आणि त्याची न्यायशक्ती स्पष्ट होते.

यानंतर परमेश्वर याजकांना खडसावतो. याजकांनी परमेश्वराच्या वेदीवर दोषपूर्ण, रोगी, लंगडे पशू अर्पण केले. हे देवाच्या नावाचा अपमान होते. परमेश्वर म्हणतो की अशा अर्पणाने त्याला संतोष नाही. देवाचे नाव राष्ट्रांमध्ये थोर आहे, पण इस्राएलचे याजक त्याला तुच्छ मानतात. येथे देवाची अपेक्षा स्पष्ट आहे—त्याच्या सेवेत शुद्धता, आदर आणि भय असावे.

ग्रंथ पुढे लेव्यांबरोबरच्या कराराची आठवण करून देतो. लेवी याजक सत्य, सरळपणा आणि देवभयाने वागत होते. पण सध्याचे याजक मार्ग सोडून गेले, त्यांनी लोकांना ठोकर खायला लावले. त्यामुळे परमेश्वर त्यांना तुच्छ करील. हा भाग दाखवतो की देवाच्या सेवकांनी जबाबदारीने वागले नाही तर त्यांना कठोर शिक्षा होते.

मलाखी ग्रंथात बेइमानीबद्दलही खडसावणी आहे. यहूदाने परक्या दैवतांच्या कन्यांशी विवाह करून परमेश्वराचे पवित्रस्थान भ्रष्ट केले. तसेच लोकांनी आपल्या पत्नीशी विश्वासघात केला. परमेश्वर म्हणतो की त्याला सूटपत्राचा तिटकारा आहे आणि जो पत्नीबरोबर क्रूरतेने वागतो त्याचा तो द्वेष करतो. येथे विवाहातील निष्ठा आणि कराराचे पवित्रत्व अधोरेखित केले आहे.

तिसऱ्या अध्यायात परमेश्वर आपला निरोप्या पाठवेल असे सांगतो. हा निरोप्या मार्ग तयार करील आणि प्रभू अचानक मंदिरात येईल. तो धातू गाळणाऱ्या अग्नीसारखा आणि परटाच्या खारासारखा असेल—म्हणजे तो लोकांना शुद्ध करील. लेवी वंश शुद्ध होईल आणि ते नीतिमतेने बली अर्पण करतील. हा भाग मशीहाच्या आगमनाकडे निर्देश करतो.

मलाखी ग्रंथात दशमांशाचे महत्त्वही सांगितले आहे. लोकांनी देवाला ठकवले कारण त्यांनी दशमांश दिला नाही. परमेश्वर म्हणतो की संपूर्ण दशमांश भांडारात आणा म्हणजे तो आकाशकपाटे उघडून आशीर्वादांचा वर्षाव करील. हा भाग दाखवतो की देवाला निष्ठेने अर्पण केल्यास तो विपुल आशीर्वाद देतो.

शेवटी ग्रंथात परमेश्वराचा दिवस येणार असल्याची घोषणा आहे. गर्विष्ठ व दुराचारी जळून राख होतील, पण देवभय बाळगणाऱ्यांवर न्याय्यत्वाचा सूर्य उदय पावेल. त्यांना आरोग्य मिळेल आणि ते दुष्टांवर विजय मिळवतील. परमेश्वर मोशेला दिलेल्या नियमशास्त्राचे स्मरण ठेवण्याची आज्ञा करतो आणि एलीया संदेष्ट्याला पाठवण्याचे वचन देतो. तो वडिलांचे हृदय पुत्रांकडे आणि पुत्रांचे हृदय वडिलांकडे वळवेल.

अशा प्रकारे मलाखी ग्रंथ हा देवाच्या प्रेमाचा, न्यायाचा आणि पुनर्स्थापनेचा शक्तिशाली संदेश आहे. तो लोकांना सांगतो की देव बदलणारा नाही, त्याची करुणा शाश्वत आहे, पण त्याचा न्यायही कठोर आहे. हा ग्रंथ शेवटचा संदेष्ट्याचा आवाज आहे जो मशीहाच्या आगमनाची तयारी करतो आणि लोकांना निष्ठा, शुद्धता आणि विश्वासाच्या मार्गावर परत बोलावतो.